

บัญชีเสียหายในคดีอาญา

กิตติ บุศยพลากร

006781

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิตศาสตร์ร่วมมหาบัญชี

ศูนย์วิทยบริการ
ภาควิชาบัญชี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

卫15136164

The Injured Person in Criminal Case

Kitti Budsayaplagron

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

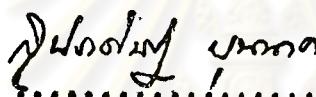
Graduate School

Chulalongkorn University

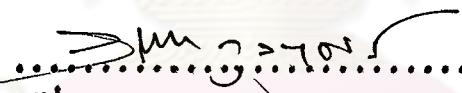
1980

หัวขอวิทยานิพนธ์	ผู้เสียหายในคดีอาญา
โดย	กิตติ บุญผลagar
ภาควิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ประลักษณ์ ใจไถกุล

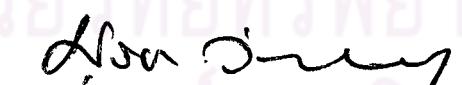
มัธยศึกษาด้วย ชุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริบูรณ์ตามที่มัธยศึกษา

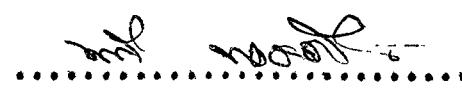

..... หมายเหตุนักศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พุฒิ บุญศรี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประลักษณ์ ใจไถกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วนะชีวงศุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ นิติ ทองคำ)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผู้เลี้ยงหายในคดีอาญา

ชื่อนิสิต

กิตติ บุศยพล ภาร

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ประลักษณ์ ใจวิไลกุล

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา

๒๕๖๓

บทคัดย่อ

การดำเนินคดีอาญาของไทยนั้น ผู้เลี้ยงหายในคดีอาญาเป็นองค์กรสำคัญองค์กรหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่ในการค้นหาพยานหลักฐานและพ้องร้องผู้กระทำความผิด โดยประมาณลักษณะเชิงพิจารณาความอาญาให้ลิขิญเลี้ยงหายในการกล่าวหา พ้องร้อง และดำเนินคดีอาญา กับผู้กระทำผิด การให้ลิขิญเลี้ยงหายถังกล่าวเนื่องจากผู้เลี้ยงหายเป็นผู้ได้รับความเสียหายโดยตรง จากการกระทำผิด และเพื่อให้ผู้เลี้ยงหายเป็นผู้คนอำนวยเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินคดีอาญา เมื่อให้ลิขิญเลี้ยงหายในการดำเนินคดีอาญา จึงควรให้ผู้เลี้ยงหายจะต้องได้รับความเสียหายอย่างไรถึงจะมีลิขิญดำเนินคดีอาญา เพราะการให้ผู้เลี้ยงหายทุกคนมีลิขิญดำเนินคดีอาญาโดยไม่จำกัดนั้นอาจเป็นโทษคดีชุมชนมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากผู้เลี้ยงหาย ทั้งนี้ เพราะผู้เลี้ยงหายอาจใช้ลิขิญในการดำเนินคดีอาญา กลั่นแกล้งหรือบีบบังคับผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของตนเอง อันเป็นการกระทุนกระเทือนเรื่องภาพของบุคคล ด้วยเหตุนี้มีหน้าที่บุคคลใดเป็นผู้เลี้ยงหายจึงเป็นคดีชั้นสูงการวินิจฉัยของศาลฎีกาเป็นจำนวนมาก ซึ่งศาลฎีกาได้ศึกษาความหมายของผู้เลี้ยงหาย ว่าต้องเป็นผู้เลี้ยงหายโดยนิติมัยและจะต้องได้รับความเสียหายโดยตรงจากการกระทำความผิดคดีอาญา นอกจากนี้การให้ผู้เลี้ยงหายมีลิขิญดำเนินคดีอาญาโดยอิสรان้องอาจเป็นผลเลี้ยงหายของการดำเนินคดีอาญาของรัฐออก เป็นพระผู้เลี้ยงหายไม่อาจใช้ในการดำเนินคดี หรือเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้พ้นจากการถูกลงโทษ ทั้งนี้เนื่องผู้เลี้ยงหายพ้องคดีอาญาจึงควรให้พนักงานอัยการเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินคดีเพื่อความคุ้มดำเนินคดีของผู้เลี้ยงหาย

Thesis: The Injured Person in Criminal Cases
Name: Mr. Kitti Budsayaplagorn
Thesis Advisor: Associate Professor Prasit Kovilaikool
Department: Law
Academie year: 1980

ABSTRACT

Conducting criminal cases in Thailand, the injured person is the most important body which has the duty to search for evidences and charge the offender. According to the Criminal Procedure Code of Thailand the injured person has the right to accuse, prosecute an offender and conduct a case. Such right is given to the injured person because the injured person get damaged directly from the commission of an offence and the injured person could check and balance the power of the governmental officials who have the duty to conduct the criminal cases. The right of the injured person on conducting of criminal case should be considered the characters of the damages i.e., how much did he suffer and loss, and then considering the territorial Jurisdiction of the injured person. Giving the right to the injured person without limitation may be harmful to the public more than gaining benefit because the injured person may abuse his power to compel someone for his own interest. This abusing will effect the liberty of another person. Hence, a question whether any person will be the injured person, always goes to the Supreme Court (Dika Court) for settling a final decision. According to the judgements of the Dika Court, the injured person was always a person who legally injured and directly damaged from the commission of offence. If the injured person has the right to conduct a criminal case independently, it will be harmful to the criminal conduct of the government. Sometimes, the injured person is not careful on conducting his case or occasionally helps the offender to be free from punishment. As the result, when the injured person files a criminal complaint to the court, the public prosecutor should participate in the case for controlling the action of the injured person.

(๑)

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนสามารถตรวจสอบลำดับเรื่องในรูปได้ เนื่องจากผู้เขียนได้รับ
ความอนุเคราะห์จาก ท่านรองศาสตราจารย์ ประลิทช์ ใจวิໄດกุล โดยท่านได้ให้คำแนะนำในการค้นคว้า ให้คำปรึกษาและข้อคิดเห็นอันมีคุณค่าอย่างมหาศาลแก่ผู้เขียน นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้
รับความอนุเคราะห์จาก คุณอรรักษ์ ไกรฤทธิ์ คุณเชียรชัย แก่นสุข ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ
ทางด้านภาษาอังกฤษและคุณนิติศิริ ระเปียบธรรม คุณเกษมน คณลักษ์ธรรม คุณพงศกร จันทร์ศักดิ์
ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านหนังสือประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากผู้เขียนไม่ได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านทั้งหมด ก็คงกล่าวไม่ได้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงจะไม่สำเร็จ ถังนั้นผู้เขียนจึงขอ –
กราบขอบพระคุณทุกท่านดังกล่าวไว้ ณ. โอกาสนี้ และถ้าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์
กับผู้อ่าน ผู้เขียนขอขอบให้กับทุกท่านดังกล่าว ส่วนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ย่อมจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด
และความขัดแย้งไปไม่พ้น ผู้เขียนจึงขอน้อมรับคำวิจารณ์ชี้แนะจากผู้อ่านทุกท่าน เพื่อปรับปรุงวิทยา
นิพนธ์ฉบับนี้ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นมาไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑.
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒.
กิติกรรมประกาศ	๓.
บทนำ	๔.
บทที่ ๖ บททั่วไป	๕
๑. ประวัติการฟ้องและดำเนินคดีอาญาของไทย	
๑.๑ สมัยสุโขทัย	๗
๑.๒ สมัยกรุงศรีอยุธยา	๘
๑.๓ สมัยรัตนโกสินทร์ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๙
๒. การฟ้องและการดำเนินคดีอาญาในต่างประเทศ	
๒.๑ ประเทศไทย	๑๕
๒.๒ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	๑๗
๒.๓ ประเทศอังกฤษ	๑๙
๒.๔ ประเทศไทย	๒๓
๓. ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา	
๓.๑ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาศาลพลเรือน	๒๕
๓.๑.๑ พนักงานอัยการ	๒๖
๓.๑.๒ ผู้เลี้ยงหาย	๒๗
๓.๒ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาศาลอุทธรณ์	๒๙

บทที่ ๒ ผู้เสียหายที่แท้จริง	๓๕
๑. ต้องมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น	๓๕
๑.๑ ลักษณะของความผิดอาญา	๓๖
๑.๒ การกระทำเกิดเป็นความผิดอาญา	๓๗
๒. บุคคลนั้นได้รับความเสียหายเนื่องจากกระทำการผิด	๔๐
๒.๑ ลักษณะความเสียหาย	๔๙
๒.๒ บุคคลนั้นได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดฐานหนึ่ง	๔๙
๒.๒.๑ บุคคลนั้นต้องได้รับความเสียหายโดยตรง	๔๙
๒.๒.๒ บุคคลนั้นต้องได้รับความเสียหายในระหว่างความผิดเกิดขึ้น	๕๐
๒.๓ บุคคลซึ่งยินยอมให้ผู้อื่นกระทำ	๖๙
๒.๓.๑ กรณีความยินยอมของผู้เสียหายทำให้กระทำไม่มี ความผิด	๖๓
๒.๓.๒ กรณีความยินยอมของผู้เสียหายยังทำให้กระทำมี ความผิด	๖๔
๓. ผู้เสียหายโดยนิติบัญ	๖๕
๓.๑ บุคคลนั้นต้องมีอำนาจตามกฎหมาย	๗๐
๓.๑.๑ วัตถุประสงค์ของกฎหมายจะคุ้มครองความเสียหาย ของเอกชน	๗๑
๓.๑.๒ วัตถุประสงค์ของกฎหมายจะคุ้มครองความเสียหาย ของเจ้าพนักงานหรือลูกชานชน	๗๒
๓.๑.๓ วัตถุประสงค์ของกฎหมายจะคุ้มครองความเสียหาย ต่อการปกป้องหรืออนามัยของรัฐ	๗๓

๓.๒ บุคคลนั้นต้องไม่มีส่วนร่วมในการกระทำมิชอบหรือกระทำการใดที่มีวัตถุประสงค์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๗๔
บทที่ ๓ ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เลี้ยงหาย	๗๗
๑. หมายมีสารมี	๗๘
๒. ผู้ไว้วางแผนสามารถ	๘๙
๓. ผู้ดูแลทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้	๙๖
๔. นิติบุคคล	๙๙
๕. ผู้แทนเฉพาะคดี	๑๐
๖. ผู้เลี้ยงหายในกรณีถูกหมื่นประมาทดายก่อนคำเนินคดี	๑๕
๗. การมอบอำนาจให้คำเนินคดีอาญา	๑๖
บทที่ ๔ การดำเนินคดีอาญาของผู้เลี้ยงหาย	๑๐๓
๑. ร้องทุกข์	๑๐๓
๑.๑. คำร้องทุกข์	๑๐๔
๑.๒. วิธีการร้องทุกข์	๑๐๕
๑.๓. การจัดให้มีการร้องทุกข์	๑๑๙
๑.๔. การแก้หรือถอนคำร้องทุกข์	๑๒๒
๒. การฟ้องคดีอาญา	๑๑๓
๒.๑. การเป็นโจทก์ในคดีอาญาของผู้เลี้ยงหาย	๑๑๔
๒.๑.๑. ผู้เลี้ยงหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาเอง	๑๑๔
๒.๑.๒. ผู้เลี้ยงหายเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ	๑๑๖
๒.๑.๓. ผู้เลี้ยงหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวนீองกับคดีอาญา ..	๑๑๘
๒.๑.๔. คดีอาญาที่ผู้เลี้ยงหายไม่มีอำนาจฟ้อง	๑๑๙

ก. คืออุทกุม	๑๒๐
ข. คืออาญาชื่งผู้เสียหายถอนฟ้อง	๑๒๑
ค. การณ์ลิทธินำคืบคืออาญาตามพ้องระงับ	๑๒๒
ง. คืออาญาชื่งโจทก์ขาดนัดพิจารณา	๑๒๓
๒.๒ กรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง	๑๒๔
๒.๒.๑ เหตุผลการสั่งไม่ฟ้องคดี	๑๒๔
๒.๒.๒ ผลของการสั่งไม่ฟ้องคดี	๑๒๕
๒.๓ การไต่สวนมูลฟ้อง	๑๒๕
๓. การถอนฟ้องและผลการถอนฟ้องคดีอาญา	๑๓๙
๓.๑ วิธีการถอนฟ้อง	๑๓๙
๓.๑.๑ การถอนฟ้องในคดีอาญาแผนคืน	๑๓๙
๓.๑.๒ การถอนฟ้องในคดีความผิดต่อส่วนตัว	๑๓๓
๓.๒ ผลของการถอนฟ้อง	๑๓๓
๔. ยอมความในคดีความผิดต่อส่วนตัว	๑๓๕
๕. เมื่อผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาแล้วตาย	๑๓๘
บทที่ ๔ เปรียบเทียบผู้เสียหายในคดีอาญาตามกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย	๑๔๐
๑. เปรียบเทียบความหมายของผู้เสียหายในคดีอาญา	๑๔๐
๒. เปรียบเทียบลิทธิในการดำเนินคดีอาญาของผู้เสียหาย	๑๔๑
บทที่ ๕ ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ	๑๔๔
บรรณานุกรม	๑๔๗
ภาคผนวก	๑๔๘
ประวัติผู้เขียน	

บทนำ

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายว่าด้วยการกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณา และพิพากษาก็อาญา โดยทั่วไปแล้วกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้แบ่งการดำเนินคดีอาญาออกเป็น ๒ ระบบคือ

๑. ระบบไต่สวน (Inquisitorial System) คือระบบการดำเนินคดีอาญาที่ได้กำหนดหน้าที่ในการสอบสวนค้นหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงการกระทำผิดอาญา และหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาก็อาญาร่วมอยู่ในองค์กนกเดียวกันองค์กรซึ่งมีหน้าที่หั้งสองประการดังกล่าวไว้ด้วยกัน ศาล โดยเมื่อศาลมารวมว่าได้มีการกระทำผิดอาญาเกิดขึ้น จะมีผู้กล่าวหาฟ้องร้องหรือไม่ก็ตาม ศาลมีหน้าที่จะต้องทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดอาญา แล้วพิจารณาพยานหลักฐานและพิพากษากล่าวการกระทำผิดที่เกิดขึ้น การค้นหาพยานหลักฐานของระบบไต่สวนไม่ได้มีหลักเกณฑ์เคร่งครัด เพราะมุ่งหวังจะเอาผลที่จะได้ข้อเท็จจริงมากกว่า โดยการค้นหาข้อเท็จจริงของศาลเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานการกระทำผิดหรือคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา ได้นำวิธีการทรมานต่าง ๆ มาใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาในค้านของผู้ถูกกล่าวหานั้นอยู่ในสภาพของผู้ถูกค้นหาความผิดแบบจะไม่มีโอกาสที่จะแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดี

ระบบไต่สวนนี้ได้รับอิทธิพลมาจากการชาระความของญี่ปุ่นจากในทางศึกษา โบราณคหบดีในยุคกลาง และนำมาใช้ในภาคพื้นยุโรปส่วนของไทยได้มีกฎหมายวิธีพิจารณาโดยผู้ร้ายตามเจริญคนกราดใช้พิจารณาโดยผู้ร้ายโดยการทรมาน เช่น เสี่ยง จำชื่อ ตอบปาก เป็นตน ในปัจจุบันไม่มีประเทศใดใช้ระบบนี้อย่างแท้จริง มีประเทศฝรั่งเศสใช้ระบบนี้กลับกับระบบกล่าวหา แต่ส่วนสำคัญเป็นระบบไต่สวน

ระบบไต่สวนมีผลดีและผลเสียดังที่ไปนี้ คือ

ผลดี (+) การค้นหาข้อเท็จจริงของระบบไต่สวนนั้นเป็นหน้าที่ของศาลซึ่งมีอำนาจพิพากษาก็ จึงมีผลให้คดีลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเป็นส่วนใหญ่ อันเป็นผลดีในการปราบปรามผู้กระทำผิด

(๒) เนื่องจากระบบໄຕ่ส่วนไม่ได้รับมีหลักเกณฑ์เครื่องครัดในการพิจารณาพิพากษาคือถังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหลุดพ้นจากความผิด เพราะวิธีการพิจารณาความเช่น พ้องเคลือบคลุม พ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อเท็จจริงแตกต่างกับพ้องนั้นไม่มี อันเป็นผลดีในกรณีผู้ถูกกล่าวหาจะหลุดพ้นจากความผิดคือ เมื่อพิพากษาหลักฐานว่าไม่ได้กระทำผิดไม่ใช่ เพราะวิธีการพิจารณาความ

ผลเสีย(๑) ระบบໄຕ่ส่วนมุ่งจะค้นหาอยู่ในกระบวนการพิคมาเกินไป จนไม่คำนึงถึงผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับความเป็นธรรมในการค่อสู้คดีหรือไม่

(๒) การໄຕ่ส่วนโดยการซักฟอกผู้ถูกกล่าวหานั้นอาจจะไม่ได้รับความจริง เพราะการถูกบังคับ ซักจุ่งหรือความไม่เข้าใจในการถูกซักถามของผู้ต้องหา

(๓) การที่องค์กรการสอบสวน ค้นหาพยานหลักฐานกับองค์กรพิจารณาพิพากษาเป็นองค์กรเดียวกัน อาจก่อให้ความไม่ยุติธรรม เพราะอาจเกิดความลำเอียงไปในทางซึ่งคนได้พิพากษาหลักฐานการกระทำความผิดมาโดยไม่เชื่อพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา

๖. ระบบกล่าวหา (Accusatorial System) คือระบบที่แยกอำนาจหน้าที่ใน การสอบสวนค้นหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงออกจากอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคือ โดยแบ่งองค์กรผู้รับผิดชอบการสอบสวนค้นหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริง เป็นองค์กรหนึ่ง ถังนั้นระบบกล่าวหาจึงมีอยู่ ๓ ฝ่ายกับกัน คือ ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และศาล ซึ่ง อาจกล่าวได้ว่า ระบบกล่าวหานั้นเป็นระบบวิธีพิจารณาความที่กำหนดให้มีผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา โดยศาลตั้งตนเป็นกลางโดยคุ้มครองให้หันสองฝ่ายดำเนินคดีของตนไปตามกฎหมายที่ได้หางข้อย่างเครื่องครัด ระบบกล่าวหานี้ ผู้กล่าวหาหนึ่งหน้าที่คุ้มบำรุงพยานหลักฐานมาแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและผู้ถูกกล่าวหาต้องนำพยานหลักฐานมาแก้ไขว่าตนไม่ได้กระทำความผิด จึงต้องกำหนดกฎหมายที่วิธีพิจารณาความอย่างเครื่องครัด เพื่อนำให้หันสองฝ่ายได้เปรียบเสียเปรียบแก่กัน และศาลจะต้องเป็นกลางไม่ดำเนินการเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยไม่มีอคติเพื่อเป็นหลักประกันความยุติธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

ระบบกล่าวหานี้ได้รับอิทธิพลลึบเนื่องมาจากการชำรุดความโดยการให้คุ้มครองผู้ถูกกล่าวหา ความจริง เช่น การค่อสู้กัน การดำเนินสูญไฟ หรือกระบวนการสรุปคดีลิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลแพ้ชนะกัน ซึ่งได้ใช้กันมาตั้งแต่สมัยโรมัน ส่วนของไทยนั้นตามกฎหมายลักษณะพยานสมัย

รัฐบาลของสมเด็จพระบรมราชินีบีที่ ๑ นั้นได้ใช้ระบบกล่าวหา เป็นคันม้าจนบัญชีดีกฎหมายวิธีพิจารณาโดยผู้ร้ายตามจริยศตุนกรบาลในปัจจุบันประเทศไทย ฯ ส่วนใหญ่ใช้ระบบกล่าวหานี้ เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน อิสปัน เป็นต้น

ระบบกล่าวหานี้มีผลดีและผลเสียดังต่อไปนี้คือ

ผลดี (๑) ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาต่างมีสิทธิในการแสดงพยานหลักฐาน และคัดค้านพยานหลักฐานของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ได้เปรียบเลียเบรียบกัน ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่ความทั้งสองฝ่าย

(๒) ระบบกล่าวหานี้ ศาลหรือผู้พิจารณาคดีเป็นองค์กรอิสระโดยเป็นองค์กรกลางระหว่างคู่ความทั้งสองฝ่าย อยู่รับฟังพยานหลักฐานจากคู่ความทั้งสองฝ่ายนำมาแสดง และมีอำนาจในการควบคุมการดำเนินการพิจารณาให้เป็นไปตามกฎหมาย และพิจารณาพยานหลักฐานของทั้งสองฝ่ายเพื่อตัดสินคดีด้วยความเป็นกลางไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใด ซึ่งเป็นหลักประกันในการให้ความยุติธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

ผลเสีย (๑) วิธีการพิจารณาคดีในระบบกล่าวหานี้มีกฎหมายที่เคร่งครัดโดยให้ฝ่ายผู้กล่าวหาดำเนินวิธีพิจารณาความโดยถูกต้องตามกฎหมายก่อนศาลจึงจะพิจารณาพยานหลักฐานซึ่งแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดก็ได้เพื่อจะได้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาหลุดพ้นจากข้อกล่าวหา เพราะวิธีพิจารณาความทั้งที่บางครั้งมีพยานหลักฐานแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการผิดจริง

(๒) ระบบกล่าวหาได้รับผลน้อยในด้านการปราบปรามผู้กระทำผิด เพราะการที่จะพิพากษาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดก็ได้นั้น ผู้กล่าวหาต้องค้นหาพยานหลักฐานให้ได้แน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดก็ได้ ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยศาลก็จะยกประโภชันแห่งความสงสัยให้ผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับประเทศไทยนั้นในปัจจุบันได้ใช้ระบบกล่าวหาในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เพราะระบบกล่าวหานี้ก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อประชาชนมากกว่าระบบไต่สวน ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบรมราชโณมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัฐกาลที่ ๔ ในพระราชบัญญัติคดีเกลิกวิธีพิจารณาโดยผู้ร้ายตามจริยศตุนกรบาล ร.ศ. ๑๖๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ว่า การที่ชำระฟอกผู้ต้องหาไว้เป็นใจผู้ร้าย ด้วยใช้อาญาความจริยศตุนกรบาลนั้น แม้

ในพระราชนิพัทธ์ความจำกัดไว้เป็นหมายประกาศเพื่อจะให้กระทำต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นสำคัญแล้วก็ถึงเป็นเหตุให้เกิดความเดือดเดี่ยวนิรบวนพิจารณามาก เพราะเหตุที่พิจารณาอาจจะพลากพลัง หลงลงอาญาแก่ผู้ไม่มีผิดให้เกิดมาปัจจุบัน เป็นคัน และที่สุดแม้ถ้อยคำซึ่งผู้ต้องอาญาจะให้การประการใด ที่จะฟัง เอาเป็นหลักฐานถ่องแท้ในทางยุติธรรมก็ฟังไม่ได้ควรถ้อยคำ เช่นนั้น อาจจะเป็นคำล้อเลียนหรือคำเท็จ ซึ่งจำต้องกล่าวเพื่อให้พนักงานเวนาก็เป็นได้ทั้งสองสถาน หลักฐานในทางธรรมคือโดยยุติธรรม ก็ย่อมอาศัยลักษณะเป็นใหญ่ยิ่งกว่าลิงอื่น ดังนั้น วิธีพิจารณาความอาญาของไทยจึงใช้ระบบกล่าวหาคดีความ โดยกำหนดคงคกรที่มีหน้าที่ในการสอบสวนค้นหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในการกล่าวหาผู้กระทำการผิดอาญาไว้ ๒ ฝ่าย คือ พนักงานอัยการและผู้เสียหาย

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดให้พนักงานอัยการและผู้เสียหายค้างนี้ อำนาจดำเนินคดีอาญาโดยอิสระและเท่าเทียมกัน ผู้เสียหายในคดีอาญาจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินคดีอาญาอย่างมาก โดยผู้เสียหายจะเป็นผู้เริ่มค้นดำเนินคดีอาษาตั้งแต่การร้องทุกข์หรือพ้องคิด และเป็นผู้ค้นหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงแสดงต่อศาลกับห้องอาจเป็นพยานสำคัญในคดี ซึ่งทำให้ศาลพิพากษางดโทษผู้กระทำการผิดอาญา

๔. ความเป็นมาและสำคัญแห่งปัญหา

การกระทำการผิดอาญาเกิดขึ้นย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อเอกชนบุคคลหนึ่งบุคคลใดทั้งโดยทางตรงโดยทางอ้อม ดังนั้น วัตถุประสงค์ของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาคงไม่ให้เอกชนทุกคนเป็นผู้เสียหายโดยไม่จำกัด ด้วยเหตุนี้ปัญหาเรื่องบุคคลใดเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา จึงเป็นคดีซึ่งสูญเสียวินิจฉัยของศาลฎีกาเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการวินิจฉัยว่าใครเป็นผู้เสียหาย ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากในการใช้กฎหมาย ในกรณีการกระทำการผิดก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนจำนวนมาก ประชาชนคนหนึ่งคนใดจะเป็นผู้เสียหายมีอำนาจดำเนินคดีอาษากับผู้กระทำการผิดหรือไม่อย่างไร .

เมื่อเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาแล้ว ผู้เสียหายจะมีลิขิตร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญาอย่างไร การให้ลิขิตร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการดำเนินคดีอาษาก็จะเสียหายโดยอิสระนั้นควรได้มีการพิจารณาถึงประโยชน์และโทษอย่างไร .

นอกจากนี้การดำเนินคืออาญาที่มีผลกระทบกระซิบให้เกิดภัยและเสื่อมของบุคคล
เพรากผู้ถูกกล่าวหาจะต้องถูกควบคุมหัวระหว่างดำเนินคดีไว้แต่จะไม่ประกันตัว ดังนั้นมีวิธี
การให้ที่จะให้ความคุ้มครองกับประชาชน ชี้แจงถูกกล่าวหาให้ได้รับความเป็นธรรมพอสมควร

๒. ขอบเขตและวิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาเพื่อหาเหตุผลว่า ผู้เสียหายในคืออาญาควรจะอยู่ภายใต้
กฎหมายอย่างไรบ้าง จึงจะมีสิทธิและอำนาจในการดำเนินคดีอาญา และการให้สิทธิและอำนาจ
แก่ผู้เสียหายในการดำเนินคดี ควรจะมีขอบเขตเพียงใดจึงจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมและให้ความ
เป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา

ในการค้นคว้า ผู้ค้นคว้าประสงค์ที่จะวางแผนที่ในเรื่องผู้เสียหายในคืออาญา
ตามแนวกฎหมายไทย โดยศึกษาเบรี่ยนเทียบกับหลักกฎหมายต่างประเทศ เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน
อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร—
สารแบบ Documentary research ชี้แจงศึกษาจากหนังสือกฎหมาย คำรากทั้งภาษาไทย
และคำพิพากษาราชอาณาจักร การศึกษาใช้วิธีพรรณนาและวิเคราะห์โดยการค้นหาข้อมูลและรวม—
รวมข้อมูลต่าง ๆ ได้แล้ว ก็จะทำการวิเคราะห์หาเหตุผล และวิจารณ์หลักเกณฑ์ของคดีในประเทศไทย
เด็นข้อโต้แย้งทั้งปวงพร้อมทั้งหาข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาชี้แจง
อาจมีขอบเขต ให้มีความล่มบูรณาและก่อความเป็นธรรมต่อสังคมมากยิ่งขึ้น

๓. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้กฎหมายทุกสาขาอาชีพในการ
นำหลักเกณฑ์และเหตุผลไปประกอบการวินิจฉัยในทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง อันจะ^{นี้}
เกิดความเป็นธรรมต่อสังคม และอาจเป็นแนวทางแห่งการศึกษากฎหมายให้แก่ผู้สนใจในการ
ค้นคว้าศึกษาภาษากฎหมาย ได้นำไปศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มแนวความคิดทางกฎหมายในอีกด้าน
หนึ่ง

นอกจากนี้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อาจ เป็นส่วนหนึ่งในการเสนอแนะความคิดทางกฎหมาย
อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญทางกฎหมายของไทยต่อไป。